

1. Hoor toch mijn volk, naar wat ik heb te zeg-gen en neem ter har-te
 2. Wat wij door o-ver le-ve-ring ont vin-gen, wat ons ver teld is
 3. God heeft met Ja-kob een ver-bond ge slo-ten, en gaf zijn woord en
 4. Het na-ge-slacht mocht niet tot voor-beeld ne-men het voor-ge-slacht, weer-
 5. Bij So-an in E-gyp-te deed God won-d'ren, zicht-baar voor't he-le
 6. In de woes-tijn brak God de bo-dem o-pen; er stroom-de wa-ter
 7. Gods toorn ont-stak in boos-heid, vuur en vlam-men, want ze ver-trouw-den
 8. God liet uit zuid en oost de win-den waai-en. Er kwa-men vo-gels

7

wat mijn mond u leert. Ik wil ver-ha-len van een ver ver-le-den, de die-pe
 door het voor-ge-slacht, dat mo-gen w'on-ze kin-d'ren niet ont hou-den. Wij le-ren
 wet aan Is-ra-ël. De Heer ge-bood het voor-ge-slacht om jong'-ren te le-ren
 -bar-stig, ei-gen wijs, on-e-ven wich-tig in zijn doen en la-ten, ont-rouw aan
 volk van Is-ra-ël. Hij spleet het wa-ter van de zee in twee-ën en leid-de
 uit als een ri-vier. Hun dorst ver-dween, toch ble-ven zij op stan-dig, en eis-ten
 niet op God de Heer. Hij gaf de wol-ken daar-op zijn be-ve-len en uit de
 met de win-den mee. Et viel een kwak-kel re-gen op hun teh-ten, vo-gels zo

14

wijs-heid, aan geen mens ge-leerd; een groot ge-heim, ver-bor-gen voor de wij-zen,
 hen de groot-heid van Gods macht. Want God ver-richt-te won-de-ren en da-den,
 le-ven naar zijn wijs be-stel. Zo zou het na-ge-slacht op Hem ver-trou-wen;
 God, op stan-dig en on-wijs. E-fra-ïms zo-nen wei-ger-den te strij-den,
 hen er door op zijn be-vel. Bij dag-licht was God in de wolk aan we-zig,
 voed-sel: Geef ons e-ten hier! Kan God ons brood en vlees te e-ten ge-ven?
 he-mel viel het man-na-neer. Brood van de eng'-len kre-gen zij te e-ten.
 tal-rijk als het zand der zee. Hun mond was vol weer wa-ren ze op stan-dig.

21

dat laat ik zien aan wie bij mij ver-keert.
 groot van for-maat en won-der-baar in kracht.
 dan ble-ven wet en Gods ver-bond en wet-ten tel.
 ze ga-ven Gods ver-bond en wet-ten prijs.
 's nachts leid-de God hen met zijn vuur zo fel.
 Zo hoor-de God hun roe-pen en ge-tier.
 Hij gaf hen ruim-schoots voed-sel, keer op keer,
 Toen dood-de God hun jon-ge-ren als vee.